

Ako prišla orešnica Alica k šatám so zlatými perličkami

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Aj keď je domovom orešnice Alice lesné zátiešie dolinky Olinky, v lete a na jeseň ju najčastejšie vídať na lúke, kde rastie lieska Agnesa. Niet sa však čomu čudovať, veď jej najobľúbenejšou potravou sú práve lieskové oriešky. Orešnica Alica má oriešky tak rada, že si z nich narobí aj zásoby, aby si na sladučkej pochúťke mohla pomaškrtiť aj počas zimy.

Keď si raz tak lúskala lieskovce na lieske Agnese, oslovil ju plch Plcháč, ktorý si tiež prišiel pomaškrtiť na lieskových jadierkach.

Orešnica Alica - orešnica perlavá

Plch Plcháč - plch lieskový/plšík

- *Koho iného som tu mohol nájsť, ak nie teba, orešnica Alica?* - riekol plch Plcháč. - *Vždy keď začne u prababičky Prírody jeseň, nájdem ťa len a len tu.*

- *A ty tiež nie si nikde inde len tu,* - odvetila orešnica Alica.

- *Ale vedže sa na mňa za to nehnevaj,* - vravel plch. - *Ja som rád, že si tu nechrumkám sám. Už dlhšie som sa ťa chcel aj tak na niečo opýtať, ak mi dovoľíš.*

- *A čo ti leží na srdci?* - zaujímalo orešnicu Alicu.

- *Vôbec neviem, ako si vlastne prišla k takým krásnym šatám so zlatými perličkami,* - čudoval sa nahlas plch Plcháč. - *Bol by som rád, keby si mi to prezradila, ak to nie je nejaké tajomstvo.*

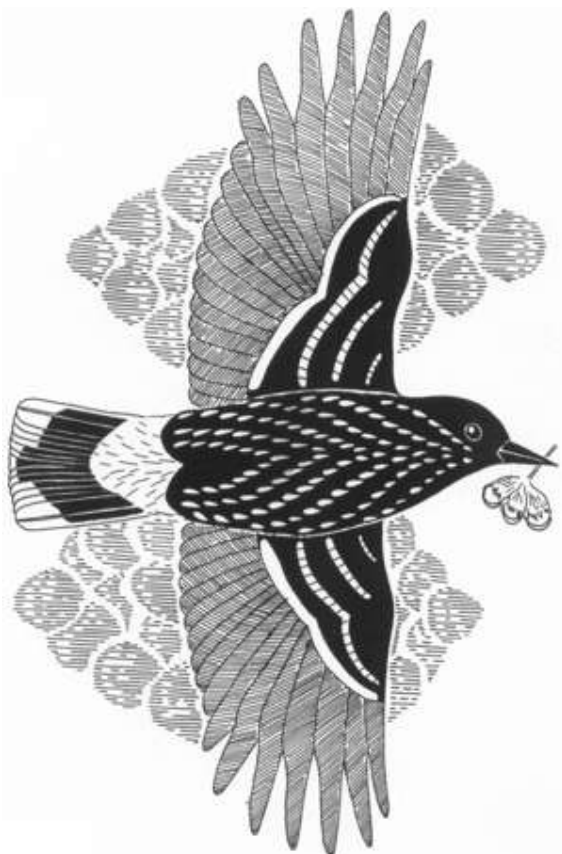

NA TÚRU S NATUROU

- Nie je to nijaké tajomstvo, - odvetila orešnica. - Ale možno mi to nebudeš veriť, keď ti rozpoviem, kto mi poľkával šaty zlatými perličkami.

- Budem ti veriť, len ma už toľko nenapínaj, - povedal plch Plcháč.

- Prababička Príroda ma zaodela do hnedých šiat, - začala rozprávanie orešnica Alica. - Nemala som ich vyzdobené nijakými ciframi. Keď som sa od nej vrátila, tak som si sadla tu, do koruny liesky Agnesy. Bola som akási ustatá, a tak som tuho zaspala.

Orešnica Alica - orešnica perlavá

- Vari ti vtedy niekto namaľoval tie pekné zlaté slzičky? - vypytoval sa nedočkavý plch Plcháč.

- Veru vtedy sa to stalo, - pokračovala orešnica. - Celý dlhý deň som prespala na vetvičke v korune liesky Agnesy. No a keď som sa zobudila, mala som svoje hnedé šaty poľkované týmito zlatými perličkami.

- A vieš, kto to urobil? - pýtal sa ďalej orešnice zvedavý plch.

- Viem, - odvetila Alica. - Slnko Zlatoviečko ma takto krásne ozdobilo.

- Slnko Zlatoviečko? - čudoval sa plch Plcháč.

- Veru tak, - odvetila orešnica Alica. - Ako som tam spala, svojimi lúčmi

prebleskovalo pomedzi lističky liesky Agnesy a poľkalo ma zlatými kvapkami. Sama som tomu nechcela veriť keď som sa prebrala a zistila, že mám na sebe iné šaty, než v akých som sa vrátila od prababičky Prírody.

- Neverím ti, že ti ich ozdobilo Slnko Zlatoviečko, - povedal plch Plcháč.

- Hovorila som ti, že mi nebudeš veriť, - pokračovala pokojne orešnica Alica. - Ale lieska Agnesa ti to môže potvrdiť.

- Je to naozaj tak, že orešnici Alici zafarbilo zlatými perličkami šaty Slnko Zlatoviečko, - prehovorila lieska Agnesa. - Ja jediná som bola svedkom toho, ako sa to stalo. Slnko Zlatoviečko to však neurobilo len tak samé od seba.

NA TÚRU S NATUROU

- A kto mu to prikázal, aby ozdobilo takto krásne šaty orešnici Alici? - pýtal sa ďalej plch.

- Keď prababička Príroda uvidela spiacu orešnicu Alicu na mojej vetvičke, zapáčili sa jej zlaté škrvnky, ktoré na jej perí vytváralo Slnko Zlatoviečko, - vysvetľovala lieska Agnesa. - Rozkázala mu preto, aby jej do peria vypálilo takéto krásne perličky. No a tak odvtedy má orešnica Alica takéto krásne šaty. A keď pomedzi moje lístky presvitá Slnko Zlatoviečko, tak ju vôbec nevidíš, lebo je v nich dobre maskovaná.

Aj keď rozprávanie liesky Agnesy znelo dosť presvedčivo, plch Plcháč tomu nemohol uveriť. Nezostávalo mu však nič iné, len uveriť, lebo žiadneho iného svedka v dolinke Olinke nebolo...